

Metodyka nauczania British Centre

Zajęcia British Centre prowadzone są w oparciu o najszerzej stosowaną eklektyczną metodę nauczania, wykorzystującą najbardziej sprawdzone elementy metod stosowanych w nauczaniu języków obcych na przestrzeni kilkudziesięciu ostatnich lat, to jest podejście komunikacyjne (*Communicative Approach*). Communicative Approach wzbogacony jest o elementy innych metod w zależności od rodzaju kursu, np.

- metody bezpośredniej w kursach typu „dzień/tydzień z angielskim” w wersji pełnej lub częściowej,
- metody gramatyczno – tłumaczeniowej i kognitywnej w specjalistycznych kursach na zlecenie firm instytucji, np. English for Law, English for Medicine,
- metody Total Physical Response – w kursach dla dzieci.

Jednocześnie w dużej mierze korzystamy z metody Learner’s Autonomy, a na życzenie wprowadzamy opracowane przez metodyków British Centre portfolio językowe.

W kursach dla firm prowadzimy – na życzenie - zajęcia z języka ogólnego metodą Callana.

We wszystkich prowadzonych kursach stosujemy mnemotechniki, a w kursach z języka ogólnego - moduł technik szybkiego zapamiętywania i efektywnego uczenia się opracowany do stosowanych przez nas podręczników.

W trakcie zajęć stosujemy techniki motywacyjne zaczerpnięte z programowania neurolingwistycznego.

Ważną częścią oferty British Centre jest **Distance Learning** – od kilku lat w nauczaniu wykorzystujemy platformę e-learningową dedykowaną nauczaniu języków obcych. Jednocześnie nasi słuchacze mają dostęp do „strefy słuchacza British Centre”, w której znajdują się ćwiczenia językowe poszerzające zakres zleczanych prac domowych oraz kompendia gramatyczne.

Nauczanie prowadzone jest w oparciu o nowoczesne podręczniki „kompatybilne” z założeniami europejskiego systemu kształcenia językowego (*Common European Framework*), będącego podstawą wszystkich nowoczesnych programów nauczania lub materiały własne, przygotowywane przez naszych lektorów.

Podejście komunikacyjne zapewnia harmonijne rozwijanie wszystkich sprawności językowych ze szczególnym naciskiem na rozwijanie umiejętności swobodnego komunikowania się. Gramatyka traktowana jest funkcjonalnie, jako spoiwo systemu języka, pełniące rolę służebną w rozwijaniu sprawności rozumienia ze słuchu i mówienia, przy jednoczesnym kształtowaniu pozostałych sprawności językowych – rozumienia tekstu i formułowania wypowiedzi pisemnych.

Metoda komunikacyjna zakłada aktywne używanie języka obcego już od pierwszej lekcji, toteż lektorzy British Centre starają się o to, by nauka była połączeniem intensywnej pracy i przyjemności i przebiegała w miłej i nieskrępowanej atmosferze, pozwalającej szybko przełamać barierę mówienia i coraz swobodniej porozumiewać się.

Jesteśmy otwarci na potrzeby naszych słuchaczy i bierzemy pod uwagę ich style uczenia się. Nasi lektorzy wykorzystują szeroki wachlarz technik aktywizujących, pamiętając, że istnieje niemal tyle sposobów uczenia, co uczących się.

Realizowany program wzbogacony jest wykorzystaniem kaset audio, video, cd, dvd, edukacyjnych programów komputerowych i materiałów autentycznych (gazety, czasopisma, Internet).

Techniki pracy na zajęciach:

- zaczerpnięte z metody autolingwalnej techniki sytuacyjnej prezentacji nowego materiału językowego i ustrukturyzowanej praktyce językowej (ćwiczenia wdrażające)
- zaczerpnięte z metody kognitywnej techniki stymulacji nieustrukturyzowanej produkcji językowej
- techniki uczenia różnych aspektów języka:
 - nauczanie wymowy:
 - rozpoznawanie dźwięków („takie same – różne”, podaj numer, powtórzony wyraz, policz powtórzenia, znajdź wyraz nie pasujący do pozostałych, oznacz wyraz, dopasuj wyraz usłyszany do napisanego, dopasuj obrazek do usłyszanego wyrazu)
 - produkowanie dźwięków (imitacja, co się dzieje na obrazku, odczytywanie, pytania i odpowiedzi, tłumaczenie)
 - akcent wyrazowy i zdaniowy, np. za pomocą ilustracji graficznej
 - nauczanie pisowni:
 - odwzorowywanie, podpisywanie, dyktando cząstkowe
 - gry i zabawy (waż literowy, przedmioty zaczynające się na literę, wyrazy 3-literowe, dopisywanie wyrazów, szukanie nowych wyrazów)
 - nauczanie słownictwa:
 - wprowadzanie nowego słownictwa (wskazanie przedmiotu, pokazanie obrazka, ilustracja za pomocą gestu i mimiki, synonimy, antonimy, objaśnianie, definicja, polski odpowiednik)
 - utrwalanie (wymyśl kształt, skojarz z imieniem na daną literę, skojarz wyraz z zawodem, skojarz wyraz z pomieszczeniem, rysunek, imitacja, 10 wyrazów)
 - powtarzanie słownictwa – ćwiczenia leksykalne, tematyczne, asocjacyjne, kategoryzacyjno – tematyczne, tematyczno – asocjacyjne (skojarzenia tematyczne, skojarzenia asocjacyjne, trzy podobne, wyraz nie pasujący do pozostałych, profil, sytuacja – sceneria)
 - ćwiczenia leksykalne związane z tekstem:
 - a) przed rozpoczęciem pracy (przewidywanie wyrazów jakie występują w tekście)
 - b) w trakcie pracy (technika synonimów, technika antonimów)
 - c) po zapoznaniu się z tekstem (wyrazy kluczowe, róża wyrazów, mapy umysłowe)
 - nauczanie gramatyki
 - prezentacja nowego materiału (podejście dedukcyjne lub indukcyjne)
 - utrwalanie i imitacja nowego materiału gramatycznego w autentycznej komunikacji (znajdź w klasie kogoś kto, zgadywanka tak/nie, mini - drama , wywiad ze znaną osobistością, niepodobne do siebie rodzeństwo, rozmowa telefoniczna, maszyna czasu)
 - nauczanie rozumienia ze słuchu

- techniki poprzedzające słuchanie (obrazek na temat związany z nieznanym jeszcze tekstem, rozmowa na temat związany z nieznanym jeszcze tekstem, przewidywanie wyrazów, skojarzenia tematyczne, wyraz nie pasujący do pozostałych)
- techniki towarzyszące słuchaniu:
 - i. nie wymagające umiejętności czytania i pisania (dopasowywanie obrazka do słyszanego tekstu, szeregowanie obrazków w odpowiednie kolejności, posłuchaj i narysuj, uzupełnianie niekompletnego obrazka, posłuchaj i zrób, posłuchaj i pokaż)
 - ii. wykorzystujące sprawności czytania i pisania (zaznaczanie na liście słów, wypełnianie tabeli, uzupełnianie tekstu z lukami, przewidywanie, notowanie)
 - techniki następujące po słuchaniu (prawda – fałsz, wielokrotny wybór, pytania i odpowiedzi)
- łączenie sprawności rozumienia ze słuchu z innymi sprawnościami (rozwijanie notatek w opowiadanie/wypracowanie, odgrywanie ról, streszczanie, opowiadanie, czytanie wspierające słuchanie)
- nauczanie czytania ze zrozumieniem
 - techniki poprzedzające czytanie (rozmowa dotycząca obrazka związanego z tematyką tekstu, rozmowa na temat któremu będzie poświęcony tekst, przewidywanie wyrazów które mogą wystąpić w tekście, skojarzenia tematyczne, zagadki leksykalno – gramatyczne)
 - techniki towarzyszące czytaniu i następujące po nim (wyrazy – klucze, wydobywanie głównej myśli - skimming, wydobywanie informacji szczegółowej – scanning, kolorowanie zdań niosących informacje główne i poboczne, wielokrotny wybór, rozumienie spójności tekstu – do czego odnosi się wyraz)
 - łączenie czytania z innymi sprawnościami językowymi (prawda – fałsz, pytania i odpowiedzi, uzupełnianie zdań, sporządzanie plansz, notowanie, wypełnianie tabeli)
- nauczanie mówienia
 - elicytacja, czyli prowokowanie wypowiedzi:
 - i. obraz jako bodziec (odgadywanie treści obrazka, zgadywanka obrazkowa, wyszukiwanie różnic, przerobienie obrazka na komiks, historyjka obrazkowa, wnioskowanie z obrazka, pytania do obrazka, słowo jako bodziec, pytania i odpowiedzi, opis sytuacji, streszczanie, wypowiedź według podanych podpunktów, wywiad, odrywanie ról, wypowiedzi na podstawie tzw. dokumentów autentycznych)
 - ii. dźwięk jako bodziec (rozpoznawanie dźwięków, nagranie tekstu z przerwami na wypowiedzi ucznia)
 - iii. łączenie sprawności mówienia z innymi sprawnościami, np. zapisywanie wypowiedzi
- nauczanie pisania
 - nauczanie pisowni (technika odwzorowywania, węża literowego, węża dwuliterowego, zabawa w przedmioty na daną literę, gra w mnożenie wyrazów, gra w poszukiwanie nowych wyrazów w obrębie wyrazu w tym celu podanego)
 - pisanie jako sprawność samodzielna (pisanie tekstu równoległego, technika zakończeń, liściki klasowe, list pisany według wyrazów – kluczy, list pisany według elementów treści)

- łączenie sprawności pisania z innymi sprawnościami (list będący odpowiedzią na ogłoszenie prasowe, list pisany w imieniu bohatera tekstu)
- techniki zapewniania naturalności komunikacyjnej w nauczaniu
 - integrowanie sprawności (pytania i odpowiedzi, prawda – fałsz, dwa lub trzy polecenia, rozsypanka wyrazowa, rozsypanka zdaniowa, dyktando, dyktando – wypracowanie, cloze – rekonstrukcja tekstu)
 - nauczanie interakcji i mediacji
 - techniki ćwiczeniowe oparte na zasadach rządzących autentyczną komunikacją:
 - techniki wykorzystujące zasadę luki informacyjnej („reperujemy”, konwersacje, zgadywanki, prezentacja – zagadka, streszczenie – zagadka, mówiące przedmioty, kopiowanie niewidzialnego obrazka, galeria obrazów, pocięty tekst, dwie taśmy)
 - techniki wykorzystujące zasadę niepełnej przewidywalności wypowiedzi (osłuchiwanie, wiele rozumiem – mało mówię, nie powtórzę się, opis sytuacji, nietypowe zakończenie dialogu)
 - techniki wykorzystujące zasadę łączenia komunikacji werbalnej i niewerbalnej (poza/miła – zdanie, mówiące fotografie, chmurki komiksowe, pantomima, dialog aktorski)
 - techniki wykorzystujące zasadę zróżnicowania wypowiedzi w zależności od sytuacji (wnioskowanie z nagrania, opis sytuacji z informacją o bohaterach, powiedz to na wiele sposobów)
- techniki wykorzystujące zasadę refundacji (rozwijanie skondensowanych tekstów).